

IA ROMÂNEASCĂ LA IAȘI

**Concurs de eseuri
și fotografie pentru
elevii din
municipiul Iași**

Iași, 2025

**Asociația furnizorilor de formare
profesională Dimitrie Cantemir**

IA ROMÂNEASCĂ LA IAȘI

**Concurs de eseuri și fotografie
pentru elevii din municipiul Iași**

Iași, 2025

Asociația furnizorilor de formare
profesională Dimitrie Cantemir

Proiect realizat cu sprijinul Primăriei Iași

IASI

Concurs de esuri și fotografie
pentru elevii din municipiul Iași

Iași, 2022

CUPRINS

IAȘUL.....	6
Aftemi Daniel.....	6
IA, O SIMFONIE DE CULOARE ȘI TRADIȚIE.....	10
Andrieș Bianca Elena.....	10
INIMA MOLDOVEI.....	12
Botea Ruslana.....	12
FARMECUL IAȘULUI.....	14
Capraru C. Adrian.....	14
ȘCOALA „GHEORGHE ASACHI”, TRECUT ȘI PREZENT.....	16
Carcaleț Isabell-Nectaria.....	16
DOBROVĂȚ, UN LOC ÎN CARE NATURA TE PRIMEȘTE CU BRĂȚELE DESCHISE.....	18
Cheptea Sara Maria.....	18
CĂMAȘA, BUNDIȚA ȘI OPINCILE – LEGĂTURA CU STRĂBUNII.....	20
Condurachi Dimitrie.....	20
FIR, AC ȘI CURAJ - PRIMII PAȘI AI UNUI MIC MEȘTER.....	22
Condurachi Nicolae.....	22
IMPORTANȚA IEI ROMÂNEȘTI ÎN IDENTITATEA CULTURALĂ.....	25
Diaconu Ania.....	25
IA ROMÂNEASCĂ: O CĂLĂTORIE DE LA TRADIȚIE LA SIMBOL NAȚIONAL	27
Drăxineanu Elena.....	27
IAȘI – ORAȘUL ÎN CARE TRECUTUL RESPIRĂ PRIN ZIDURI.....	31
Florea Mădălina.....	31
IAȘI, SUFLETUL MOLDOVEI.....	34
Grecu Lavinia.....	34
COMORILE ASCUNSE ALE IAȘULUI.....	37

Iacomi Andreea.....	3
FRUMUSEȚILE ASCUNSE ALE IAȘULUI	41
Ionescu Denis Bogdan	41
BIBLIOTECA CENTRALĂ UNIVERSITARĂ „MIHAI EMINESCU”, IAȘI	43
Ionescu G. Ioana Alexandra	43
TOAMNA PESTE IAȘI.....	47
Ionescu Miruna.....	47
ORAȘUL TEILOR	49
Jescu Ioan Benone	49
IA, SIMBOL AL ROMÂNIEI.....	51
Lupu Sophia-Gabriela	51
BOJDEUCA LUI ION CREANGĂ - MONUMENT ISTORIC	54
Maicariu P. Paula - Giulia	54
LOCUL AMINTIRILOR - BOJDEUCA LUI ION CREANGĂ.....	56
Mihăilă D. Maria Nectara.....	56
IAȘIUL MEU IUBIT	58
Miler Flavius.....	58
TOAMNA PRIN IAȘI – ORAȘUL DE POVESTE	60
Niță Adelina Ioana.....	60
IAȘI - UN ORAȘ VIU.....	62
Obrijanu Ștefan Matteo.....	62
PE COLINELE MOLDOVEI POVEȘTEA FĂRĂ SFÂRȘIT A IAȘULUI.....	64
Oprea Andrei Ștefan.....	64
TEATRUL NAȚIONAL „VASILE ALECSANDRI” - ARTĂ, TRADIȚIE, ISTORIE	67
Panainte K. D. Diana Elena	67
ORAȘUL CU SUFLET DE LEGENDĂ.....	71
Popa Yasmina.....	71

UNIVERSITATEA „ALEXANDRU IOAN CUZA” DIN IAȘI, LEAGĂNUL EDUCAȚIEI ROMÂNEȘTI.....	73
Popov Romina.....	73
FIECARE IE POARTĂ O POVESTE.....	75
Prisacariu Maria	75
BISERICA LUI CUJBĂ.....	77
Radu C.Teodora - Daniela	77
IAȘI - O FLACĂRĂ CARE NU SE STINGE	79
Societ Raluca.....	79
GRĂDINA BOTANICĂ „ANASTASIE FĂTU”	81
Sofronia Alexandru	81
MIHAIL KOGĂLNICEANU –.....	85
OMUL REFORMELOR ȘI APROPIAT AL IAȘULUI.....	85
Sofronia Cezara	85
BISERICA „TREI IERARHI”	89
Sofronia Ioana	89
CASA DOSOFTEI	92
Sofronia Marian	92
FRUMUSEȚEA IAȘULUI, ÎNTRE VECHI ȘI NOU	95
Spînu Vladislav	95
IAȘI – ORAȘ AL VIITORULUI.....	97
Stoleru Claudiu.....	97
IA ROMÂNEASCĂ – SIMBOL AL IDENTITĂȚII ȘI AL ETERNITĂȚII ROMÂNEȘTI.....	99
Ursan Xenia	99
IA ROMÂNEASCĂ: SIMBOL AL TRADIȚIEI ȘI AL FRUMUSEȚII ROMÂNEȘTI	101
Zamfirache Denisa.....	101

IAȘUL

Aftemi Daniel

Coordonator Cernahuz Camelia

Există orașe care se nasc din piatră și comerț. Și există orașe care se nasc din suflet. Iașiul nu este doar o vatră de clădiri vechi și biserici, ci o inimă care a bătut mereu pentru neamul românesc, chiar și atunci când lumea părea să se stingă în jurul ei. Prin străzile sale s-a scris istoria în tăcere, nu doar cu arme și legi, ci și cu fapte omenești, de curaj și devotament, prea puțin știute de lume. Aici, între colinele Moldovei, s-au ridicat oameni care au făcut mai mult decât să trăiască: au aprins o flacără.

Răducanu P. Rosetti – conspiratorul visului de Unire

Într-o vreme când Unirea părea imposibilă, Răducanu Rosetti, născut la Iași, și-a dedicat viața idealului național. A conspirat pentru Unirea Principatelor, a redactat manifeste secrete și a mobilizat oameni tineri și curajoși. Exilul nu l-a doborât: chiar departe de țară, scrisorile și ideile lui au continuat să inspire. Puțini știu că planurile sale au contribuit direct la succesul lui Cuza și la zilele de 24 ianuarie 1859.

Smaranda Brăescu – femeia care a atins cerul

Smaranda Brăescu, pregătită o vreme la Iași, nu a fost doar o parașutistă record mondial. A fost o formatoare de tineri aviatori și o simbol al curajului feminin. Într-o lume dominată de bărbați, s-a aruncat de la peste 7.000 m, doborând recorduri și prejudecăți. Mai puțini știu că a participat la demonstrații aeriene pentru armata română și a instruit piloți în Iași, în perioada interbelică.

Vasile Țepordei – profesorul care a învins Siberia

Profesor la Iași, Vasile Țepordei a fost arestat pentru opiniile sale anticomuniste și deportat în Siberia. Ani de foamete și frig nu l-au doborât.

S-a întors în România, continuând să-și educe elevii în spiritul adevărului și al curajului. Povestea lui rămâne o lecție despre verticalitate morală și demnitate intelectuală, valori pe care Iașul le-a prețuit întotdeauna.

Elena Cuza – doamna care a salvat suflete

Soția lui Alexandru Ioan Cuza a creat Azilul „Elena Doamna”, oferind educație și adăpost fetelor orfane. În timp ce lumea o considera doar o figură de curte, Elena Cuza a transformat viața a sute de copii, devenind simbolul unei iubiri pentru comunitate care nu cere recunoaștere. În timpul exilului lui Cuza, ea a continuat munca filantropică în tăcere, dovadă că adevărata putere stă în faptele nedeclarate.

Petru Poni – chimistul care a transformat Moldova în laborator

Pe dealurile Copoului, Petru Poni a pus bazele chimiei moderne în Moldova. A creat laboratoare performante, a introdus metode europene și a format generații de chimiști. Faptele lui pot părea tăcute, dar impactul lor a fost uriaș: în laboratoarele lui s-au descoperit substanțe și metode care au schimbat fața științei românești.

Alexandru Myller – matematicianul tăcerii perfecte

Alexandru Myller, fondatorul școlii de analiză matematică din Iași, a adus recunoaștere internațională orașului. Prin laboratoarele și cursurile sale a format minți scilipitoare, a creat o tradiție academică și a contribuit la progresul matematicii românești. Pentru el, disciplina și rigoarea erau armele care apărau adevărul. Sunt și evenimente din trecutul orașului care subliniază măreția Iașului:

Epidemia de ciumă din 1831 – curaj și solidaritate

Ciuma a lovit Iașul în 1831, când orașul era în plină dezvoltare. Străzile s-au golit, spitalele improvizate abia făceau față și frica se simțea în fiecare casă. Medicii, călugării și cetățenii au intervenit fără teamă,

riscându-și viața. Sute au murit, dar solidaritatea a transformat tragedia într-o lecție de omenie: orașul a învățat să-și organizeze serviciile medicale, să-și protejeze populația și să respecte reguli de igienă publică care au devenit modele pentru alte orașe. Astfel, Iașul a supraviețuit și a ieșit întărit, demonstrând că eroismul nu înseamnă doar lupte armate, ci și sacrificiu pentru viața semenilor.

Explozia de la Arsenalul Armatei – 1944

Pe 17 iunie 1944, Iașul a fost zguduit de o explozie catastrofală la Arsenalul Armatei. Cauza principală a fost un depozit necorespunzător de muniții. Valul de explozie a distrus clădiri, a răvășit cartiere întregi și a provocat sute de victime. Pompierii și civilii au intervenit imediat, riscându-și viața printre ruine pentru a salva oameni. Orașul a rămas în șoc, dar solidaritatea ieșenilor a transformat durerea în rezistență: victimele au fost îngrijite, zona reconstruită rapid, iar lecțiile privind depozitarea munițiilor au influențat securitatea militară în toată România.

Rezistența universitară anticomunistă – anii '50

Anii '50 au fost ani negri pentru Iași, când regimul comunist a încercat să controleze universitățile. Profesorii și studenții au opus rezistență, refuzând să semneze documente care compromiteau valorile academice. Mulți au fost arestați, trimiși la închisoare sau în lagăre de muncă. Printre ei: Alexandru Zub, Petru Ursache și alții, care au demonstrat că educația și libertatea spiritului pot fi arme mai puternice decât orice regiment. Rezistența lor a păstrat intactă integritatea intelectuală a Iașului, lăsând moștenire o cultură a demnității și curajului.

Iașul nu e doar oraș de cărți și monumente. Este un oraș al eroilor tăcuți, al oamenilor care și-au pus viața în slujba adevărului și a comunității. De la Răducanu Rosetti până la Alexandru Myller, de la femei care au sfidat

cerul până la profesori care au refuzat tirania, Iașul trăiește prin fapte. Este o flacără care nu se stinge niciodată, ci arde prin memorie, prin curaj și prin verticalitatea celor care l-au modelat.

Bibliografie:

1. Enciclopedia României – secțiunile dedicate lui Răducanu Rosetti, Petru Poni, Alexandru Myller
2. Arhivele Naționale Iași – documente despre epidemia de ciumă (1831) și explozia Arsenalului (1944)
3. Academia Română – biografii academice ale lui Poni și Myller
4. Institutul de Investigare a Crimelor Comunismului și Memoria Exilului Românesc (IICCMER) – date despre Vasile Țepordei și rezistența universitară
5. „Iașul – Capitala culturii românești” (Editura Junimea, 2009)
6. „Oameni și locuri din Iașul vechi” – C. Baci, 1987
7. Arhiva Aeroclubului României – informații despre Smaranda Brăescu
8. Muzeul Unirii din Iași – expoziția permanentă „Elena Cuza și epoca reformelor”

INIMA MOLDOVEI

Botea Ruslana

Coordonator Fotache Claudia

Iașul este ca o inimă care bate de secole în pieptul Moldovei. Este locul unde drumurile par să ducă toate spre povești, unde trecutul se împletește cu prezentul, iar fiecare colț de stradă are ceva de spus. Aici simți că orașul respiră prin oameni, prin târgurile sale, prin teii din Copou și prin clopotele bisericilor vechi. Iașul nu este doar un oraș, este o poveste care pulsează asemenea unei inimi, în fiecare zi.

Pe coastele line ale colinelor, Iașul se revarsă ca un tablou viu, așezat cu grijă pe malurile blânde ale Bahluiului. Casele îngrămădite unele peste altele, par să se cațare pe spatele dealurilor, iar printre ele se ridică turnurile bisericilor, asemenea unor catarge ce privesc spre cer, veghind orașul. Clădirile și palatele, fără o arhitectură cunoscută și care nu poartă un stil anume, par înfrățite prin ambiția celor ce le-au zidit. Sub razele soarelui, acoperișurile lor albe și lucioase strălucesc ca niște oglinzi, dând senzația că tot orașul respiră lumină și frumusețe. Privit de departe, pare că Iașul se așază ca într-un amfiteatru natural, cu fața către câmpia Bahluiului, oferind un tablou unic: jumătate oriental, jumătate european. Această dublă înfățișare îi dă farmecul aparte, un amestec de tradiție și modernitate, de liniște și forfotă, de spiritualitate și viață laică. Dar, mai presus de ziduri și străzi, adevărata bogăție a Iașului o reprezintă oamenii. Negustorii veseli de odinioară, țăranii care-și aduceau roadele la târguri, studenții și profesorii care dau viață universităților, toți alcătuiesc sufletul viu al orașului. În târgurile pline de culoare, în parcurile umbrite de tei sau bisericile înălțate spre cer, se simte același spirit, al unei comunități calde, primitoare, mereu gata să împartă o vorbă bună sau o fărâmbă de poveste.

Iașul rămâne un oraș care nu încetează să ne uimească. El nu este doar niște ziduri, coline și străzi, ci o inimă care bate în ritmul oamenilor săi, al tradițiilor și al istoriei pe care o poartă cu mândrie. Fiecare vizită, fiecare pas pe străduțele lui aduce cu sine o nouă poveste, un nou dar, o nouă amintire.

Inima Moldovei continuă să pulseze, chemându-i pe toți cei care îi trec pragul să descopere frumusețea sa și să o poarte mai departe, în propriul suflet, care bate pentru inima Moldovei.

FARMECUL IAȘULUI

Capraru C. Adrian

Coordonator Brumă Alma Beatrice

Iașul nu este doar un oraș, ci o poveste scrisă în straturi de timp, un poem viu în care fiecare stradă, fiecare clopot sau tei adaugă o nouă strofă la cântecul său de veacuri. Când pășești pe străzile lui, ai senzația că treci printre paginile unei cărți deschise, în care istoria și poezia se unesc pentru a forma Iașul mult iubit.

Orașul domnitorilor și al poezilor, Iașul a fost de-a lungul timpului o inimă a culturii românești. În acest oraș s-au scris foarte multe pagini de nemurire de către Creangă sau Eminescu, iar ecoul pașilor lor pare că se mai aude și astăzi, purtat de vântul ce se joacă printre teii bătrâni din Copou.

Pe Copou, teii își pleacă crengile ca într-un legământ cu timpul. Parfumul lor pare adus din vremea în care poezii se plimbau prin vise. Grădina Copou, Biblioteca Centrală Universitară, Teatrul Național sau Palatul Culturii — toate sunt versuri dintr-o poezie măreață, în care tradiția se împletește cu modernitatea. Aici, trecutul și prezentul se întâlnesc în fiecare colț, iar clădirile vechi par să povestească, în taină, despre generațiile care au trăit, au iubit și au sperat între zidurile lor.

Pe ulițele pietruite, se simte respirația veacurilor, iar sunetul clopotelor de la Mitropolie aduce liniște și gând curat celor care trec. În serile de toamnă, lumina felinarelor se răsfrânge pe ferestrele caselor vechi, dând orașului o aură caldă, aproape magică.

Iașul este un loc în care timpul pare că se oprește o clipă, doar pentru a asculta poveștile clădirilor și ale oamenilor săi.

Orașul trăiește prin studenții săi, prin glasurile tinere care umplu parcurile și cafenelele, prin râsetele ce răsună până târziu în noapte. Fiecare generație adaugă o nouă pagină la cartea acestui oraș nemuritor.

Iașul nu este doar o destinație pe hartă, ci o stare de suflet, o chemare pentru cei care iubesc cultura, frumusețea și liniștea.

Cine ajunge la Iași pleacă întotdeauna cu o parte din el în inimă, căci farmecul Iașului nu se uită, ci rămâne viu, ca o amintire care te cheamă mereu înapoi.

IAȘI – ORAȘUL ÎN CARE TRECUTUL RESPIRĂ PRIN ZIDURI

Florea Mădălina

Profesor coordonator: Cernahuz Iuliana Camelia

Introducere

Există orașe care te impresionează prin zgârie-nori și luminile lor moderne, dar există și orașe care îți ating sufletul prin liniștea și istoria lor. Iașiul este un astfel de loc – un oraș care respiră cultură, tradiție și spirit românesc. Aici, trecutul și prezentul se întâlnesc în fiecare colț, iar zidurile vechilor clădiri par să păstreze ecoul pașilor marilor personalități care au făcut istorie. Cunoscut ca fiind capitala Moldovei și un important centru universitar, cultural și religios, Iașiul reprezintă una dintre cele mai vechi și frumoase așezări ale României. Este locul unde s-au scris pagini importante din istoria țării, unde s-au născut idei și unde s-au format generații de oameni de valoare.

File din istoria Iașului

Primele atestări documentare ale Iașului datează din secolul al XV-lea, pe vremea domnitorului Alexandru cel Bun. De-a lungul timpului, orașul a fost capitala Moldovei și, pentru o perioadă, capitala României (în timpul Primului Război Mondial, între 1916 și 1918). În această perioadă, Iașiul a devenit centrul politic, militar și cultural al țării, adăpostind guvernul și familia regală. Orașul s-a dezvoltat de-a lungul secolelor în jurul Curății Domnești, iar ulterior au apărut biserici, mănăstiri și instituții de cultură. Palatul Culturii, una dintre cele mai reprezentative clădiri ale orașului, este astăzi un simbol al Iașului, impresionând prin arhitectura sa neogotică și prin muzeele pe care le găzduiește.

Cultură și educație

Iașiul este adesea numit „inima culturală a României”. Aici au trăit și au creat unii dintre cei mai mari scriitori ai literaturii române: Mihai Eminescu, Ion Creangă, Vasile Alecsandri, Mihail Sadoveanu sau Costache Negruzzi. În parcul Copou, Teiul lui Eminescu veghează și astăzi asupra celor care vin să se inspire din frumusețea locului. Orașul este recunoscut și pentru tradiția sa academică. Universitatea „Alexandru Ioan Cuza”, fondată în 1860, este cea mai veche universitate din România și a format generații întregi de intelectuali. Alături de aceasta, Universitatea Tehnică „Gheorghe Asachi”, Universitatea de Medicină și Farmacie „Grigore T. Popa” și alte instituții de învățământ superior fac din Iași un veritabil centru universitar. Cultura ieșeană este completată de numeroase teatre, muzee și festivaluri. Teatrul Național „Vasile Alecsandri”, cel mai vechi teatru din țară, continuă tradiția artistică a orașului, iar evenimente precum Festivalul Internațional de Literatură și Traducere (FILIT) atrag vizitatori din întreaga lume.

Iașiul modern

Deși este un oraș cu o puternică amprentă istorică, Iașiul privește spre viitor. În ultimii ani, orașul s-a dezvoltat considerabil, devenind un centru important pentru industria IT, cercetare și inovație. Numeroase companii internaționale își au sediul aici, iar tinerii absolvenți găsesc tot mai multe oportunități profesionale. Pe lângă dezvoltarea economică, Iașiul continuă să-și păstreze farmecul și tradițiile. Festivalurile, evenimentele culturale, târgurile de toamnă și manifestările religioase, precum pelerinajul la Sfânta Parascheva, mențin viu spiritul comunității. Orașul reușește astfel să îmbine modernitatea cu respectul față de trecut.

Concluzie

Iașiul nu este doar un oraș, ci o stare de spirit. Fiecare stradă, fiecare clădire și fiecare copac din Copou spun o poveste. Este locul unde trecutul

respiră prin ziduri, iar prezentul se construiește cu dragoste, respect și dăruire. Pentru oricine ajunge aici, Iașiul devine o experiență de neuitat – un oraș al începuturilor, al culturii și al sufletului românesc.

Bibliografie

1. Site-ul Primăriei Municipiului Iași – www.primaria-iasi.ro
2. Wikipedia – articolul „Iași”
3. Pagina oficială a Universității „Alexandru Ioan Cuza” din Iași – www.uaic.ro
4. Palatul Culturii Iași – www.palatulculturii.ro
5. Enciclopedia României – secțiunea „Iași”
6. Revista „Historia” – articole despre istoria orașului Iași
7. Institutul Național al Patrimoniului – Patrimoniul cultural Iași
8. Ghidul turistic al orașului Iași – Editura Trinitas, 2020
9. Biblioteca Centrală Universitară „Mihai Eminescu” din Iași – www.bcu-iasi.ro
10. Ziarul „Ziarul de Iași” – articole culturale și istorice despre oraș

IAȘI, SUFLETUL MOLDOVEI

Grecu Lavinia

Coordonator, Brumă Alma

Orașul Iași este unul dintre cele mai importante orașe istorice și culturale din România.

În timpuri demult trecute, pe vremea când Alexandru Lăpușneanu a făcut Iașul reședința domnilor Moldovei, care a ținut peste 300 de ani, aici s-au luat decizii cruciale pentru destinul întregii țări.

Pe lângă aceste întâmplări, Iașul are multe atracții: case de cult, străzi, monumente, povești nemaiauzite, pe care an de an, oameni din întreaga lume vin să le descopere.

Una dintre cele mai atractive clădiri monumentale este Palatul Culturii, fiind unul dintre cele mai emblematice simboluri din oraș, dar și al întregii Moldove.

Se spune că Palatul Culturii nu este doar o clădire de piatră, ci o poveste scrisă în ziduri și ferestre. O legendă tăcută, vorbește că, în noaptea în care s-au pus temeliiile lui, arhitecții și meșterii au adus nu doar piatră și fier, ci și visele unui întreg popor care râvnea la măreție. Fiecare coloană a fost ridicată ca o rugăciune către viitor, fiecare vitraliu a prins culoare din dorul de lumină al Moldovei.

Se mai aude că în clopotnița palatului locuiește spiritul unui paznic bătrân, care veghează să nu se piardă niciodată memoria orașului. Când clopotele bat, ele nu anunță doar trecerea timpului, ci trezesc ecourile domnitorilor, poezilor, artiștilor și oamenilor simpli care au iubit Iașul. Iar noaptea, când luminile palatului se aprind, zidurile par că respiră, amintind celor care trec pe lângă el că frumusețea adevărată nu piere, ci renaște cu fiecare generație.

Pentru unii, Palatul Culturii este un muzeu, pentru alții un reper, dar cei care îl privesc cu inima deschisă, pentru ei este un castel al poveștilor nespuse, acolo unde trecutul își dă mâna cu viitorul, iar prezentul se înveșmântează în noblețea timpului.

Fiecare dintre noi vede Iașul diferit, unii ca pe un oraș liniștit, alții ca pe un oraș zgomotos. Dar eu... eu îl văd ca pe un oraș al memoriei și al speranței, unde trecutul glorios se împletește cu prezentul dinamic. Fie că îl privim prin prisma istoriei, a culturii sau a spiritualității, el rămâne un spațiu în care identitatea românească s-a format și s-a afirmat cu putere.

Atmosfera plină de noblete, frumusețea clădirilor și căldura oamenilor îl fac nu doar un centru cultural, ci un simbol al continuității și al renașterii.

Iașul nu este doar un oraș de vizitat, ci unul de simțit și de purtat în suflet, ca pe o poveste vie a României.

COMORILE ASCUNSE ALE IAȘULUI

Iacomî Andreea

Coordonator Cernahuz Camelia

Parcul Copou și Teiul lui Eminescu- simbol al Iașului

Iașul, cunoscut drept capitala culturală a Moldovei, este un oraș care păstrează urmele istoriei și ale literaturii românești la fiecare pas. Dintre toate locurile care definesc spiritul Iașului, Parcul Copou și Teiul lui Eminescu ocupă un loc aparte. Acest loc nu este doar un spațiu verde sau o destinație turistică, ci un simbol al legăturii dintre natură și cultură, dintre trecut și prezent. În inima parcului, teiul secular, asociat cu numele marelui poet Mihai Eminescu, a devenit unul dintre cele mai importante repere culturale și sentimentale ale României.

Istoria Parcului Copou

Parcul Copou este cel mai vechi parc public din România, fiind amenajat în anul 1834, în timpul domniei lui Mihail Sturdza, domnitor al Moldovei. Scopul inițial al parcului a fost acela de a oferi locuitorilor Iașului un spațiu plăcut pentru promenadă și recreere.

În secolul al XIX-lea, Copoul era frecventat de boieri, scriitori, studenți și intelectuali, devenind un punct de întâlnire pentru elitele culturale ale vremii. De-a lungul anilor, parcul a fost îmbogățit cu alei, ronduri de flori, fântâni arteziene și statui ale unor personalități marcante. În anul 1841, a fost ridicat în interiorul parcului Obeliscul cu Lei, unul dintre cele mai vechi monumente din România, care comemorează „Regulamentul Organic”, primul act constituțional al Moldovei. Acest monument se află și astăzi în mijlocul parcului, amintind vizitatorilor de istoria bogată a locului. Tot în Copou se află și Muzeul „Mihai Eminescu”, amenajat în apropierea teiului legendar, dedicat vieții și operei poetului. Parcul a fost extins și

îngrijit constant de autorități, devenind o oază de liniște pentru generații întregi de ieșeni.

Teiul lui Eminescu – descriere și legendă

În centrul parcului se înalță Teiul lui Eminescu, un arbore secular care a devenit simbolul Iașului și un loc de pelerinaj cultural. Arborele este un tei argintiu (*Tilia tomentosa*), specie comună în Moldova, recunoscut pentru mirosul său puternic și plăcut, dar și pentru longevitate. Specialiștii estimează că teiul are o vârstă între 458 și 540 de ani, fiind astfel mai bătrân decât multe clădiri istorice ale orașului. Legenda spune că Mihai Eminescu, în perioada în care locuia la Iași (între 1874 și 1876), obișnuia să meargă adesea în Parcul Copou pentru a se relaxa și a scrie poezii. Sub umbra acestui tei, poetul ar fi meditat, visat și compus unele dintre cele mai frumoase versuri ale sale. Deși nu există dovezi clare că Eminescu ar fi scris efectiv la poalele acestui arbore, tradiția populară și memoria colectivă au transformat această poveste într-un simbol al inspirației poetice. Astăzi, teiul este declarat arbore-monument al naturii și se bucură de o atenție specială din partea autorităților și a specialiștilor. Trunchiul său este gros și brăzdat de timp, iar ramurile sunt susținute de structuri metalice pentru a-i prelungi viața. În jurul său se află o zonă îngădită, iar pe o placă de marmură stă scris: „Teiul lui Eminescu – simbol al culturii și poeziei românești.”

Valoare simbolică și culturală

Teiul lui Eminescu nu este doar un copac vechi, ci un simbol al spiritului românesc. Pentru locuitorii Iașului, el reprezintă legătura vie cu trecutul, cu poezia și cu geniul eminescian. Mulți vizitatori vin anual să se reculeagă lângă tei, considerându-l un loc de inspirație și de liniște sufletească. În fiecare an, pe 15 iunie, ziua morții lui Mihai Eminescu, are

loc o ceremonie de comemorare la Teiul din Copou. Poeți, elevi, profesori și iubitori de literatură depun flori și citesc versuri în memoria celui mai mare poet român. Acest ritual transformă Parcul Copou într-un spațiu sacru al culturii române, unde poezia și natura se împletesc armonios. Pe lângă rolul cultural, teiul are și o semnificație ecologică. De-a lungul timpului, specialiștii silvici din Iași au intervenit pentru a-l conserva, realizând tratamente pentru rădăcini, consolidări ale trunchiului și protecție împotriva dăunătorilor. Datorită acestor eforturi, teiul continuă să trăiască și astăzi, fiind un exemplu de îngrijire a patrimoniului natural. Un fapt interesant este că, în anul 2024, un puiet al Teiului lui Eminescu a fost plantat la Praga, ca semn al legăturii culturale dintre România și Cehia și ca omagiu adus poetului. Astfel, teiul a devenit nu doar un simbol local, ci și unul internațional.

Parcul Copou astăzi

Astăzi, Parcul Copou este una dintre cele mai vizitate atracții turistice din Iași. Aleile sale umbrite, grădinile de flori și atmosfera liniștită atrag zilnic sute de vizitatori. În jurul teiului se adună tineri, turiști și localnici care caută un moment de relaxare sau inspirație. Parcul este înconjurat de clădiri importante, precum Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” și Grădina Botanică, ceea ce îl transformă într-un spațiu cultural și educațional. De asemenea, în parc se află mai multe busturi ale unor personalități marcante ale culturii române, printre care Mihai Eminescu, Veronica Micle, Costache Negruzzi și Ion Creangă, subliniind caracterul cultural al locului.

Concluzie:

Parcul Copou și Teiul lui Eminescu sunt mai mult decât repere turistice. Ele reprezintă o parte din sufletul Iașului — un loc unde natura,

poezia și istoria se întâlnesc. Teiul, vechi de secole, continuă să vegheze asupra orașului, amintindu-le generațiilor de azi de frumusețea limbii române și de spiritul creator al lui Mihai Eminescu. Prin conservarea și respectul arătat acestui arbore, ieșenii păstrează vie legătura cu trecutul și arată cât de mult prețuiesc cultura și tradițiile lor.

Bibliografie:

1. Wikipedia – Teiul lui Eminescu: https://ro.wikipedia.org/wiki/Teiul_lui_Eminescu
2. Iași Travel – Parcul Copou și Teiul lui Eminescu: <https://iasi.travel/ro/stories/places/parcul-copou-teiul-luieminescu>
3. Radio Vacanța – La pas prin Iași: Parcul Copou: <https://radiovacanta.ro/destinatii/la-pas-prin-iasi-parcul-copou53487.html>
4. Agerpres – Un puiet din Teiul lui Eminescu va fi plantat la Praga: <https://agerpres.ro>
5. Jurnal FM – Teiul lui Eminescu – un simbol al literaturii românești: <https://jurnalfm.ro>

FRUMUSEȚILE ASCUNSE ALE IAȘULUI

Ionescu Denis Bogdan
Coordonator Fotache Claudia

Multă lume care stă în Iași sau îl vizitează crede că singurele frumuseți ale acestui oraș se regăsesc pe Copou sau în centru. Dar nimeni nu dă atenție locurilor care nu sunt așa de atinse de către mâna omului.

Nimeni nu spune de peisajele de vis pe care le poți privi la răsăritul soarelui, sau când apune sub dealurile acestui oraș.

Părerea mea este că orașele își arată mai mult frumusețea prin naturalețea lor, sau prin ce au ele de oferit ca infrastructură.

Nimeni nu spune cât de frumos este traseul spre Mănăstirea Cetățuia, care trece prin pădure și poieni parcă desprinse din filme, sau de cum este să faci drumul spre Releu pe jos sau pe bicicletă. Sau chiar drumul spre turnul de apă din Miroslava.

Nu spun că frumusețile Iașului nu se văd și la Grădina Botanică, pe Copou, sau la Palas Mall, dar sunt unele experiențe și priveliști pe care un Mall sau un parc nu le pot stârni în tine.

Toată lumea face poze unor flori sau unor Mall-uri, dar nimeni nu mai experimentează emoția minunată de a te uita la ceva *cu adevărat*, de a sta fără telefon și de a spune că natura și frumusețea naturală sunt cele mai importante lucruri din viața omului.

TOAMNA PESTE IAȘI

Ionescu Miruna

Coordonator Potache Claudia

Toamna s-a întâlnit cu Iașul ca o doamnă melancolică, cu rochii în nuanțe de aur și arămiu. Străzile par mai tăcute, iar frunzele dansează în aerul rece, ca niște gânduri ce nu-și mai găsesc locul. Deasupra Copoului, vântul poartă miros de castane coapte și de ploale timidă, iar clopotele bisericilor răsună blând, amintind că timpul trece, dar frumusețea rămâne.

Prin parcul Eminescu, băncile goale poartă urmele verii: zâmbete, povești, promisiuni. Acum, doar frunzele le mai țin de urât, foșnind încet sub pașii zilei grăbite. Iașul devine, în toamnă, un oraș al gândurilor profunde, fiecare frunză, fiecare stradă pare să spună o poveste, fiecare fereastră ascunde o amintire.

Privind de pe Dealul Cetățuia, orașul pare un tablou viu, turlele bisericilor strălucesc sub lumină, blândă a soarelui, iar cerul e un amestec de albastru pal și nori portocalii. E un peisaj care te face să taci, să respiri mai adânc și să lași inima să vorbească în locul tău.

Simt o liniște ciudată în suflet, amestecată cu dor. Dor de vară, de oameni, de clipe ce s-au risipit ca frunzele în vânt. Dar în același timp toamna peste Iași îmi aduce o pace nouă, o împăcare cu trecerea timpului, o frumusețe tristă care încălzește sufletul.

Când se lasă scara, orașul se acoperă cu o lumină caldă, ca o îmbrățișare binecuvântată. Luminile felinarelor se reflectă în bălți, iar ploaia mărunță șoptește povești vechi.

Toamna peste Iași îți bate-n ușă, nu este doar un anotimp, e o stare de suflet, un vis colorat în nuanțe de aramă și tăcere.

ORAȘUL TEILOR

Jescu Ioan Benone

Coordonator Prof. Camelia Cernahuz

Introducere

Iașul, supranumit „Orașul teilor”, reprezintă un simbol al tradiției, al culturii și al spiritului românesc. Legenda și realitatea se împletesc în jurul acestor arbori care au devenit o marcă distinctivă a orașului. Pe lângă rolul lor estetic și ecologic, tei au o profundă semnificație culturală, fiind legați de nume mari ale literaturii române, precum Mihai Eminescu. Scopul acestui eseu este de a evidenția istoria, importanța și moștenirea culturală a teilor din Iași.

Istoricul cultivării teilor în Iași

Istoria cultivării primilor tei în Iași este strâns legată de activitatea marelui cărturar și arhitect Gheorghe Asachi. În anul 1812, acesta a revenit de la studii din străinătate și a inițiat o serie de proiecte de modernizare urbană. Printre acestea se numără și amenajarea bulevardului Copou, inspirat de marile bulevarde europene. Asachi a plantat primele aliniamente de tei, dând astfel naștere unei tradiții care a definit pentru totdeauna peisajul Iașului. După două decenii, a urmat proiectarea Parcului Copou, în care se regăsește și „Teiul lui Eminescu”, un monument viu al spiritualității românești.

Semnificația culturală a teilor

Teiul, în cultura românească, este simbolul iubirii, al prieteniei și al armoniei. La Iași, acest arbore a căpătat o valoare deosebită prin asocierea sa cu poetul Mihai Eminescu, care obișnuia să scrie și să mediteze sub Teiul

din Copou. Astfel, teiul a devenit nu doar un element al peisajului urban, ci și un reper cultural și spiritual. El evocă trecutul literar al orașului și continuă să inspire generații de artiști, scriitori și vizitatori.

Teii în peisajul urban modern

Astăzi, Iașul păstrează numeroase zone împodobite cu tei: Bulevardul Copou, Parcul Expoziției, Strada Păcurari și Bulevardul Carol I. Acești arbori nu au doar un rol estetic, ci contribuie și la îmbunătățirea calității aerului, la reducerea zgomotului și la menținerea unui echilibru ecologic. În ultimii ani, autoritățile locale au desfășurat campanii de replantare a teilor, menite să conserve această tradiție și să mențină identitatea verde a orașului.

Concluzii

Teiul este mai mult decât un arbore pentru ieșeni – este un simbol al continuității și al identității culturale. Prin istoria sa bogată și legătura strânsă cu mari personalități ale culturii române, teiul a devenit o emblemă a orașului. Iașul, orașul teilor, rămâne un loc unde natura și cultura coexistă armonios, oferind un exemplu de respect pentru tradiție, frumos și ecologie.

BIBLIOGRAFIE

1. Asachi, Gheorghe – „Scrieri alese”, Editura Junimea, Iași, 1980.
2. Leocov, Mandache – „Copacii Iașului”, Editura Universității „Al. I. Cuza”, Iași, 2003.
3. Eminescu, Mihai – „Poezii”, Editura Cartea Românească, București, 1978.
4. Iorga, Nicolae – „Istoria Iașului”, Editura Polirom, 1999.
5. Dinu, Ion – „Iașul cultural”, Editura Junimea, 2010.
6. Site-ul Primăriei Municipiului Iași – www.primaria-iasi.ro
7. Articol: „Teiul lui Eminescu – simbolul orașului Iași”, Ziarul de Iași, 2021.
8. Wikipedia – „Parcul Copou”, „Bulevardul Copou”.
9. Leocov, Mandache – Interviu acordat revistei „Formula AS”, 2019.
10. Muzeul Literaturii Române Iași – arhiva digitală, secțiunea Patrimoniu Natural.

IAȘIUL MEU IUBIT

Miler Flavius

Profesor coordonator Bolborici Cristina

Cel mai frumos oraș din țară este, după părerea mea, Iașiul, pentru că mă gândesc la mulțimea de obiective turistice, mănăstiri, palate, monumente istorice. Sunt încântătoare locurile de promenadă, unele pline de legendă și întreaga geografie molatecă de coline.

Poți să te relaxezi cu o plimbare sub copacii feerici din versurile lui Eminescu sau te poți bucura de minunațiile naturii din cea mai veche Grădină Botanică din România.

Am putea retrăi copilăria vizitând celebra Bojdeucă în care Ion Creangă a adus la viață copilăria sa ludică și în care poetul Mihai Eminescu a fost arsă de trei ori de-a lungul istoriei sale vii, de către tătari în 1650, apoi de către oștile polone ale lui Sobieski în 1686-1687 și într-un incendiu care a devastat Iașiul Eminescu și-a găsit liniștea și inspirația.

Oricine știe că aici a fost înființată prima școală în limba română și tot aici putem vedea la Mănăstirea Trei Ierarhi o primă tipografie și prima carte tipărită în Moldova. Tot acolo se află osemintele lui Dimitre Cantemir, care a fost în 1827, Trei Ierarhi a renăscut de fiecare dată din dragostea de Dumnezeu a domnitorilor și a norodului preacucernic. În anul 1641 au fost aduse de la Constantinople, în mare taină, moaștele Prea Cuvioasei Sfântă Parascheva, ca semn de mare recunoștință față de domnitorul Vasile Lupu a Patriarhiei de la Constantinople. O mare minune a avut loc în anul 1888, când a luat foc catafalcul cu racla moaștelor sfinte, și desi totul s-a prefăcut în scrum și cenușă, chiar și

sticla, trupul și hainele Sfintei au rămas intacte. Cum să nu te înfiori de uimire, dacă nu de credință?

Despre legenda Iașiului se poate menționa faptul ca în interiorul monumentului din curtea Școlii „Gheorghe Asachi” se află osemintele marelui poet și dramaturg și ale soției sale. Totodată, în fața Palatului Culturii nu se află statuia lui Ștefan cel Mare cum spune legenda, ci a unui domnitor polonez.

Universul cultural și istoric a demonstrat că prima Universitate din România a fost fondată la Iași și poartă numele de Universitatea „Alexandru Ioan Cuza”.

Dacă ar fi să vizitez un edificiu - monument legat de istoria României, aș putea vizita edificiul cimitirului Eternitatea, unde de la intrare și până în capăt se poate afla istoria unor personalități politice, teologice, literare, culturale, arhitecturale și istorice.

Dar ce colț sau uliță sau colină din Iași nu-și are povestea ei, știută sau neștiută? Chiar dacă răsfoiesc „paginile” internetului ca să le aflu și tot mă îmbată mireasma vechilor povești!

TOAMNA PRIN IAȘI – ORAȘUL DE POVESTE

Niță Adelina Ioana

Coordonator, Brumă Alma Beatrice

A fost odată – ca niciodată! – într-un colț de lume cu parfum de istorie și ecou de pași domoli, un oraș așezat pe șapte coline, asemenea Romei. Se numea Iași. Și în fiecare toamnă, orașul acesta se transforma într-un tărâm vrăjit. Frunzele coborau din copaci ca niște scrisori de lumină ale timpului, iar aerul mirosea a ploaie, a mere coapte, a nostalgie și a amintire. Copacii din Copou îmbrăcau veșminte de aur și aramă, iar pe alei pașii deveneau șoapte. Prima zi de toamnă venea cu rouă rece, lăsând amintirile să doarmă sub frunzele vechi, colorate în nuanțe roșii, lăsând orașul să se piardă într-un vis pictat. Până și clădirile vechi preau să suspine ușor, lăsând amintirile să se plimbe odată cu vântul.

Toamna, în Iași, nu era doar un anotimp. Era un personaj blând, înțelept și tăcut, care picta orașul în melancolie și frumusețe. Toamna prin Iași este o călătorie în timp. Palatul Culturii strălucește în lumina caldă a soarelui de octombrie, iar străzile pietruite din centrul vechi devin povești nescrise. Meșteri, studenți grăbiți, poeți visători și bătrâni care privesc lumea cu ochi plini de răbdare, toți se pierd în farmecul acestui anotimp. Grădina Botanică își deschide brațele pentru cei care caută liniștea, iar mirosul de castane coapte se amestecă pe străduțele înguste cu vântul blând. Iașul își lasă sufletul la vedere, plin de cultură, dor, amintiri și o frumusețe care nu poate fi grăbită. Aici, toamna nu e o despărțire, ci o

regăsire a dorului. O invitație la reflecție, la simțire. Iar Iașul devine o carte deschisă, în care fiecare colț are un cuvânt nerostit.

Astfel, când ultima frunză se desprinde ușor, iar vântul adie ca un susur plin blând, toamna în Iași își ia rămas bun, lăsând în urmă amintiri ce dansează pe străzi ca niște licurici.

Orașul adoarme sub mantia galbenă a zilelor ce vor veni, purtând cu el frumusețea acestui anotimp magic, ce i-a mângâiat sufletul și i-a dăruit o liniște dulce.

IAȘI - UN ORAȘ VIU

Obrijanu Ștefan Matteo

Coordonator Bolborici Cristina

Cu toate că Iașiul nu este orașul meu natal și nici locul în care am copilărit, acest oraș este ce numesc eu „acasă”. Fiind copil crescut în diaspora, nu veneam aici decât în vacanțe. Toată viața m-am simțit atras de către această așezare. Într-un final, am ajuns să mă mut aici definitiv, și pot spune că a fost cea mai bună alegere.

Comparat cu alte orașe europene în care am locuit sau pe care le-am vizitat, atmosfera de aici este una plină de viață, cu oameni extraordinari. Orașul este o istorie vie, dornică să revină în actualitate cu toată forța.

Unul dintre aspectele ce face Iașiul deosebit este viața sa culturală. În fiecare an, Sărbătorile Iașiului adună mii de oameni din toate colțurile țării, iar orașul prinde viață prin concerte, spectacole de teatru, târguri și procesiuni religioase. De asemenea, mă pasionează Festivalul Internațional de Literatură și Traducere (FILIT), care aduce în oraș scriitori din toată lumea și transformă orașul într-o adevărată capitală culturală.

În calitate de fost voluntar la o asociație locală care se ocupă de străngeri de fonduri pentru copiii din centrele de plasament, desigur că sunt destul de interesat și de evenimentele caritabile care au loc în acest oraș. Unul dintre cele mai cunoscute este „INIMO”, un festival caritabil fondat de asociația “Glasul Vieții” și coordonată de către părintele Damaschin, ce reușește să strângă fonduri pentru copiii defavorizați.

Fiind pasionat și de muzica rock sau metal, desigur că mă interesează și festivalurile “RockAnotherWorld” și “Rock’nIași” care reușesc să ofere orașului o energie mai tinerească și urbană. Desigur, acestea nu sunt decât

unele din nenumăratele evenimente pe care orașul le organizează. Aproape fiecare weekend vine cu câte un eveniment sau o activitate ce oferă orașului diversitate.

Deoarece orașul Iași este un oraș studențesc, plin de studenți de pretutindeni, este firesc ca acesta să ofere și o viață de noapte dezvoltată cu nenumărate terase, puburi, cluburi și petreceri.

Ceea ce doresc, de fapt, să spun este că Iașul este orașul meu de suflet, unde mă simt cel mai confortabil și plăcut. Simt că fiecare zi îmi oferă câte o oportunitate nouă, de la a învăța lucruri noi, la a cunoaște oameni noi sau la a aduna noi amintiri. Toate aceste noutăți îmi inundă inima și o fac să vibreze în ritmul trepidant și cuceritor al Iașului.

PE COLINELE MOLDOVEI POVESTEA FĂRĂ SFÂRȘIT A IASULUI

Oprea Andrei Ștefan

Coordonator Brumă Alma

Cine pășește în Iași pătrunde, de fapt, într-o lume în care timpul își încetinește pasul, lăsând loc șoaptelor de istorie și parfumului de tei. Orașul celor șapte coline nu este doar o așezare, ci o inimă care bate în ritmul Moldovei, o perlă ce strălucește prin cultură, credință și dor.

Aici, fiecare piatră are o poveste, fiecare clădire poartă o taină, iar vântul care adie printre teii Copoului pare să ducă mai departe glasurile marilor spirite care au iubit acest loc.

În mijlocul orașului se înalță **Palatul Culturii**, un castel al visului și al artei. Cu turnurile sale ce ating cerul și ferestrele luminate de secole de gândire, palatul nu este doar zid, ci sufletul Iașului. În interior, patru muzee țin împreună povestea Moldovei: istoria, tradiția, arta și știința se împletesc aici ca firele unui covor vechi, cusut cu răbdare și dragoste. Când clopotele turnului bat ora, parcă întreg orașul își amintește cine este și cât de adânc îi curge cultura prin vene.

Puțin mai departe, **Palatul Roznovanu** veghează tăcut asupra timpului. Cândva, aici se țineau baluri elegante, se auzeau valsuri și se rosteau discursuri pline de pasiune. Astăzi, palatul, cu fațada sa nobilă și ferestrele mari, este un simbol al demnității și al continuității. În liniștea lui se simte ecoul trecutului, un freamăt discret al unei lumi care nu a dispărut, ci doar s-a așezat, cu grație, în memoria orașului.

Palatul Braunstein, renăscut din umbrele vremii, este dovada că frumosul nu moare niciodată. Restaurat cu grijă, el poartă parfumul boem al

secolului trecut, dar și respirația artei contemporane. În sălile sale, culorile și formele se întâlnesc ca într-un dans al generațiilor. Privindu-l, ai impresia că Iașul însuși îți zâmbeste. Un oraș care a învățat să-și poarte trecutul ca pe o podoabă, nu ca pe o povară.

Pe străduțele umbrite, într-o casă veche cu parfum de carte, se află **Casa Junimii**, locul unde odinioară se adunau oamenii de spirit ai României. Eminescu, Creangă, Maiorescu, toți au respirat aerul acestei încăperi pline de idei și visuri. Acolo, printre foi și lumina caldă a lămpilor, s-au născut cuvinte care aveau să devină temelii ale limbii române moderne. Și dacă asculți cu atenție, poate mai auzi și acum foșnetul hârtiei, șoaptele inspirației, râsul blând al prieteniei lor.

Apoi, undeva între cunoaștere și liniște, se ridică **Biblioteca Centrală Universitară „Mihai Eminescu”**, un templu al gândului. Cupola ei se oglindește în cer, iar în interior domnește o tăcere plină de sens. Acolo, mii de suflete tinere vin să caute răspunsuri, să descopere, să viseze. În lumina filtrată prin ferestre, cărțile par vii.

Fiecare pagină respiră, fiecare cuvânt devine punte între trecut și viitor. Este locul unde timpul se așază cumințit printre rafturi, iar mintea se aprinde de dorul cunoașterii.

În apropiere, **Teatrul Național „Vasile Alecsandri”** se ridică ca un adevărat templu al artei scenice. Clădirea impunătoare, cu fațada sa elegantă și decorurile încărcate de istorie, găzduiește spectacole care dau viață poveștilor și emoțiilor românești. În fiecare seară, aplauzele și emoția publicului transformă teatrul într-un loc în care trecutul și prezentul se întâlnesc, iar Iașul își arată sufletul său artistic și cultural.

Printre ziduri și oameni se ridică, tăcută, și **Catedrala Romano-Catolică**, cu vitraliile sale ce colorează lumina în nuanțe de rugăciune. Este

un loc al păcii și al reculegerii, unde sufletul își găsește tihna. Când razele dimineții se strecoară prin ferestre, totul capătă un aer de binecuvântare, ca și cum cerul ar coborî pentru o clipă pe pământ.

Dar farmecul Iașului nu stă doar în clădirile sale. El trăiește în oamenii care-l iubesc, în pașii care răsună pe caldarâm, în teii care înfloresc în fiecare primăvară și în studenții care-i dau energie și viață. Iașul este o simfonie de sunete, culori și amintiri; un loc unde modernul se îmbrățișează cu vechiul fără teamă, unde fiecare colț respiră tradiție și speranță.

Iașul nu este doar un oraș. Este o poveste care nu se termină niciodată. O poezie scrisă cu lumină pe ziduri, o inimă care bate între trecut și viitor. Și, oricât de departe ai pleca, dacă ai pășit vreodată pe străzile sale, el rămâne cu tine ca un dor frumos, ca o amintire care nu se stinge.

De aceea, Iașul va fi mereu Perla Moldovei, locul unde sufletul și istoria se îmbrățișează sub cerul blând al Moldovei.

ORAȘUL CU SUFLET DE LEGENDĂ

Popa Yasmina

Coordonator Brumă Alma

Iașul este un oraș care nu se lasă doar privit, ci trăit.

Îl simți în aer, în zidurile vechi ale clădirilor, în parfumul teilor din Copou și în liniștea bibliotecilor, în care au rămas sufletele marilor scriitori plecați.

Cunoscut drept „capitala culturală a României“, Iașul îmbină istoria cu modernitatea. Unul dintre cele mai frumoase locuri din este parcul Copou, unde se află Teiul lui

Eminescu. Aici plimbarea devine o călătorie prin frunze, povești și amintiri. Tot în Copou se găsește Grădina Botanică „Anastasia Fătu“, unde vizitatorii descoperă o adevărată colecție de frumuseți ale naturii, unde se pot plimba și relaxa.

Inima orașului este însă Palatul Culturii, o clădire impunătoare și simbol al Iașului. Palatul adăpostește muzee și expoziții dar, mai presus de toate, este un loc unde fiecare colț spune o poveste despre trecutul Moldovei. În apropiere se întinde Palas, un spațiu modern, unde se pot petrece clipe de relaxare între fântâni arteziene și grădini suspendate, cu priveliște către Palat.

Pentru cei care iubesc spiritualitatea și liniștea, Iașul oferă nenumărate biserici și mănăstiri. De asemenea, Catedrala Mitropolitană este un loc de reculegere și în același timp o construcție ce domină centrul orașului.

Iașul este și un oraș al tineretului, animat de prezența universităților sale renumite. Străzile prind viață prin cafenelele pline de studenți. Totodată, aleile pietonale, cum este Lăpușneanu, invită la o plimbare printre librării, anticariate, magazine de artizanat și muzee.

Iașul nu este doar un oraș de vizitat, ci o experiență de trăit. Fie că te plimbi pe străzile sale încărcate de istorie, te oprești în parcurile cu verdeață, sau admiri clădirile care poartă amprenta trecutului, simți că acest loc îți dăruiește liniște și inspirație.

UNIVERSITATEA „ALEXANDRU IOAN CUZA” DIN IAȘI, LEAGĂNUL EDUCAȚIEI ROMÂNEȘTI

Popov Romina

Liceul Tehnologic de Transporturi și de Construcții, Iași, clasa a X-a E,
Prof. Alina Maria Ionescu

Încă din copilărie am fost atrasă de orașele cu o puternică tradiție culturală și educațională, iar Iașul a fost mereu pentru mine un simbol al învățaturii și al spiritului românesc. De aceea, atunci când am avut ocazia să vizitez Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași, am simțit că pășesc într-un loc încărcat de istorie, emoție și inspirație. Acest eseu este dedicat impresiilor și gândurilor mele despre una dintre cele mai prestigioase instituții de învățământ din România.

Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași, fondată în anul 1860, reprezintă cea mai veche universitate modernă din România. Am aflat că a fost întemeiată în timpul domniei lui Alexandru Ioan Cuza, domnitorul care a pus bazele statului român modern. Clădirea principală, situată în centrul orașului, m-a impresionat prin arhitectura sa impunătoare și prin atmosfera academică ce se simte la fiecare pas.

Când am pășit pentru prima dată în curtea universității, am fost cuprinsă de o emoție greu de descris. Studenți grăbiți, profesori care discutau pe holuri, grupuri de tineri care învățau pe bănci – toate aceste imagini formau un tablou viu al vieții universitare. Am simțit cum fiecare colț al clădirii respiră istorie și cunoaștere. Am vizitat Aula Magna, una dintre cele mai frumoase săli de conferințe din țară, și am rămas uimită de frumusețea vitraliilor și de solemnitatea încăperii.

De asemenea, am descoperit că universitatea nu este doar un

spațiu al științei, ci și un loc al prieteniei și al pasiunii. Studenții de aici vin din toate colțurile țării, iar mulți dintre ei se implică în activități culturale, artistice sau de voluntariat. Mi s-a părut admirabil faptul că această instituție reușește să îmbine tradiția cu modernitatea, oferind tinerilor posibilitatea de a se forma profesional și, în același timp, de a-și cultiva spiritul civic și creativitatea.

Plimbându-mă prin Grădina Botanică din apropierea universității, am înțeles de ce Iașiul este considerat un oraș al studenților. Totul pare construit pentru a inspira: clădirile vechi, librăriile, cafenelele pline de tineri și aerul intelectual care domină orașul. Pentru mine, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” este mai mult decât o instituție – este un simbol al dorinței de a învăța, de a progresa și de a visa.

În concluzie, vizita mea la Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași a fost o experiență memorabilă. M-a inspirat să cred că educația rămâne cea mai sigură cale spre împlinire și dezvoltare personală. Mă simt mândră că în România există o asemenea instituție, care, prin tradiție, valori și performanță, continuă să formeze generații de tineri dornici să schimbe lumea. Pentru mine, această universitate nu este doar un obiectiv turistic, ci un adevărat monument al spiritului românesc.

IAȘI - O FLACĂRĂ CARE NU SE STINGE

„Cultura este focul care nu arde, ci luminează”

Societă Raluca

Coordonator Fotache Claudia

Pe colinele blânde ale Iașului, toamna se așterne ca o chemare tăcută. Frunzele se leagănă peste ziduri vechi, iar în aer plutește ecoul unui timp în care ideile aveau glas, iar cuvântul purta greutatea destinului. Iașul, cu bisericile sale albe și cu aleile din Copou, nu este doar un oraș – este o catedrală a spiritului românesc.

Aici, în casa Pogor, sub ochiul limpede al lui Titu Maiorescu, s-a născut cândva o tainică lumină – Junimea. Era o vreme a curajului intelectual, când tinerii visători veneau cu inima plină de foc și cuvântul pe buze. În acele seri de dezbateri, printre râsete fine și replici ascuțite, s-a făurit o literatură. S-a curățat limba de zgură, s-a înălțat gândul, s-a născut România spiritului.

În odaia Junimii, Eminescu își lăsa sufletul să ardă în vers, Creangă râdea cu tâlc, Caragiale biciuia prostia cu ironie, iar Slavici plămădea moralitatea din lutul satului. Acolo, sub un tavan scund și o idee înaltă, s-au întâlnit rațiunea și visul.

Junimea a fost și rămâne un miracol al lucidității – o școală de gândire care a învățat generații întregi că frumusețea nu se naște din orgoliu, ci din rigoare și pasiune. Prin ea, Iașul a devenit nu doar o capitală a Moldovei, ci un sanctuar al culturii române, un loc unde spiritul se apleacă asupra cuvântului ca asupra unei rugăciuni.

Astăzi, când pășești prin Copou, pașii tăi se împletesc cu ai lor. Sub teii bătrâni, încă mai plutește o adiere de vers, o umbră de ironie, o taină de lumină. Iașul trăiește prin cei care îl visează, prin studenții care citesc sub statuia lui Eminescu, prin fiecare suflet care crede că limba română e o formă de poezie.

Și în inima acestui oraș care respiră prin artă, Junimea nu s-a stins. Ea arde tăcut, în cuvinte, în gânduri, în memoria noastră colectivă. E flacăra care nu mistuie, ci luminează. E dovada că, dincolo de timp, spiritul Iașului rămâne viu — neobosit, veșnic tânăr, veșnic românesc.

FRUMUSEȚEA IAȘULUI, ÎNTRE VECHI ȘI NOU

Spînu Vladislav

Liceul de Transporturi și de Construcții, Iași, clasa a XI-a,

Prof. Alina Maria Ionescu

Iașul, un oraș cu o istorie de șase secole, a trecut prin războaie și evenimente istorice care au influențat poporul român.

Iașul pentru mine reprezintă un oraș cu o istorie bogată și fascinantă. În Iași se află biserica Sfântul Nicolae Domnesc, care a fost ctitorită de Ștefan cel Mare în 1491-1492. Acum, Iașul este un oraș cultural, plin cu facultăți și colegii în care sute de studenți din Moldova, Ucraina și din alte țări vin să învețe.

Iașul este considerat un oraș de Premieră națională, fiindcă a adus pentru toți românii primele instituții de învățământ, prima școală în limba română și prima Operă românească.

Palatul Culturii are o amplasare istorică pe locul fostei Curți Domnești medievale a Moldovei. Domnitorii Iașului, în frunte cu Alexandru cel Bun și, mai târziu, cu vizionarul Alexandru Ioan Cuza, au jucat un rol esențial în consolidarea Moldovei și în realizarea visului de veacuri al românilor de a avea o patrie unită.

Vizitarea Iașului înseamnă a face o călătorie prin istoria națională, fiind leagănul primei universități din România și capitala de război în clipele grele ale neamului.

În zilele noastre, Iașul este un oraș dinamic și cosmopolit, care îmbină cu succes moștenirea sa istorică și culturală, cu un centru universitar de prestigiu și cu o dezvoltare economică accelerată în domeniul IT și al inovației.

Iașul s-a transformat într-o destinație modernă de shopping, unde mall-urile grandioase și zonele comerciale vibrante se îmbină cu buticurile cochete din centrul istoric, satisfăcând gusturile variate ale vizitatorilor.

Iașul, cu toate schimbările prin care a trecut în timp, a rămas un oraș care a ajutat la dezvoltarea civilizației românești.

IAȘI – ORAȘ AL VIITORULUI

Stoleru Claudiu

Coordonator Fotache Claudia

Iașul, supranumit odinioară „capitala culturală a Moldovei”, este un oraș care poartă în fiecare colț al său urmele unei istorii bogate și glorioase. De la domnia lui Alexandru Lăpușneanu până la perioada interbelică, când a fost un centru al vieții intelectuale românești, Iașul a dovedit mereu o capacitate remarcabilă de a renaște și de a se reinventa.

Astăzi, în secolul al XXI-lea, orașul pare să privească tot mai hotărât spre viitor, devenind un loc unde tradiția se împletește armonios cu inovația. Fără a-și nega trecutul glorios, fosta capitală a Moldovei îmbrățișează digitalizarea și devine un motor economic bazat pe cunoaștere, impunându-se ca unul dintre cele mai importante centre IT și de cercetare din România.

Schimbările sunt susținute de trei piloni principali: mediul academic puternic, dezvoltarea explozivă a sectorului IT&Outsourcing și strategia „Smart City” a administrației locale, care vizează creșterea calității vieții prin soluții inteligente.

Transformarea Iașului într-un „oraș al viitorului” începe cu oamenii săi. Oraș universitar prin excelență, Iașul găzduiește zeci de mii de tineri care vin din toate colțurile țării și chiar din străinătate pentru a studia la universitățile sale prestigioase. Această energie tânără, curioasă și creativă, reprezintă motorul procesului local. Tot mai multe inițiative inovatoare, start-up-uri IT și proiecte de cercetare se nasc în laboratoarele și incubatoarele universitare, conturând o nouă identitate a orașului – cea de centru tehnologic și intelectual.

Pe lângă dimensiunea academică, Iașul se dezvoltă rapid și din punct de vedere urbanistic. Infrastructura modernă, investițiile în transportul

public ecologic și extinderea spațiilor verzi sunt doar câteva semne că orașul își propune să devină un model de dezvoltare durabilă. Proiectele de regenerare urbană, precum refacerea zonelor istorice și crearea de cartiere inteligente, dau speranța unui oraș mai curat, mai conectat și mai prietenos cu locuitorii săi.

Iașul, cetatea așezată pe șapte coline, reușește să îmbine armonios moștenirea istorică cu ambiția pentru viitor. Prin investiția masivă în educație, susținerea puternică a industriei IT și implementarea viziunii Smart City, orașul nu doar că ține pasul cu evoluția tehnologică globală, dar se poziționează ca un lider regional.

Iașul nu este doar un oraș *cu* tehnologie, ci un oraș *al* tehnologiei, un loc unde creativitatea, spiritul antreprenorial și excelența academică converg pentru a construi un viitor mai inteligent, mai verde și mai prosper pentru comunitatea sa. Este Orașul Creatorilor, care își folosește spiritul creator din trecut pentru a modela viitorul.

FOTOGRAFII

Apostu Daria și Nițicoi Bianca

Apostu Daria

Corduneanu Ștefana

Diana Colac

Roberta Toderăşcu

Această publicație este tipărită de către Asociația furnizorilor de formare profesională Dimitrie Cantemir cu sprijinul Primăriei Iași prin proiectul "IA ROMÂNEASCĂ LA IAȘI – ediția a 3-a".

 Scanned with CamScanner